

Jubileusz 180-lecia

Zespołu Szkół Technicznych
i Ogólnokształcących Nr 2
w Katowicach

1839–2019

W ROKU POWSTAŃ ŚLĄSKICH

Historia Szkoły

J... Jej rodowód sięga 1803 roku

Nasza szkoła wywodzi się z tradycji szkoły górniczej i swymi korzeniami sięga Tarnowskich Gór, które były najważniejszym, a przez długi czas jedynym na Górnym Śląsku, ośrodkiem szkolenia kadr dla górnictwa. Znaczna część specjalistów górniczych została na Górnym Śląsku sprowadzona ze szczytującego się wielowiekową tradycją wydobywczą zagłębia w Górach Harzu. Dynamiczny rozwój przemysłu wydobywczego sprawił, że zapotrzebowanie na fachowców wciąż rosło, wkrótce więc konieczne stało się wykształcenie własnych specjalistów, rekrutujących się spośród okolicznej młodzieży. Młodych górników przyuczano do zawodu, ale było to szkolenie mało usystematyzowane. Przedstawiciele nadzoru górniczego, oprócz realizowania swoich zwykłych obowiązków, musieli troszczyć się dodatkowo o przekazanie swoim uczniom wiedzy teoretycznej. Nie otrzymywali jednakże za tę dodatkową pracę wynagrodzenia. Wraz z rosnącą liczbą kopalń w rejonie Tarnowskich Gór i okolicy wzrastało zapotrzebowanie na górników kwalifikowanych i pracowników dozoru górniczego.

Zarządzeniem Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 6 stycznia 1803 roku powołano dwie szkoły dla kształcenia młodych górników, jedną w Tarnowskich Górach i drugą w Królewskiej Hucie. Dnia 14 lutego 1803 roku nastąpiło równoczesne otwarcie wymienionych wyżej szkół. Z powodu braku kandydatów do nauki górnictwa szkołę w Królewskiej Hucie zamknięto w 1805 roku. W tej sytuacji szkoła w Tarnowskich Górach pozostała jedyną szkołą górniczą na Górnym Śląsku. Uczniowie, poza kształceniem zawodowym, pobierali naukę pisania i czytania oraz matematyki. Z czasem wprowadzono również matematykę stosowaną, fizykę oraz mineralogię. W 1803 roku na liście znalazło się 12 uczniów. Nauka odbywała się w budynku Urzędu Górniczego w formie czterogodzinnych wykładów. Szkoła borykała się z różnymi trudnościami, przede wszystkim z brakiem kadry i finansów, co powodowało nieregularność kształcenia, przerwy w nauczaniu i trudności lokalowe. W 1809 roku nauka odbywała się w prywatnym budynku należącym do jednego z nauczycieli. W 1810 roku nadsztygar Johann Stroh przejął prowadzenie nauki w dwóch klasach. Jego zaangażowanie było ogromne. Nastąpiła wyraźna poprawa w nauczaniu i w wynikach uzyskiwanych przez

1803-1839

